

My indiáni se už od raného dětství učíme, jak žít v souladu s divokou přírodou.

Hledám mír mezi dvěma zneprátenými světy

Nikdo na mě nevolá mým rodným jménem, všichni mě oslovují přezdívkou. Říkají mi tak i můj tatínek, indiánský náčelník. Žijeme spolu ve vesnici nedaleko velké řeky, ta je pro nás velmi důležitá. Kromě toho, že je pro nás zdrojem potravy, se v ní i koupeme. V naší osadě jsem známá pro svoji nebojácnost, odvahu a smysl pro spravedlnost. Tatínek je na mě pyšný!

Viš, jakou přezdívkou měla dcera indiánského náčelníka, která se proslavila svoji odvážnou povahou?

Žijeme v přírodě

Důležitou činností, kterou vykonávají ženy, je sběr jedlých rostlin. Ony mě naučily rozpoznat nejen nejrůznější druhy rostlin, ale i stopy zvěře. V každé roční době při pochůzkách venku pečlivě sleduji své blízké okolí. Jedině tak vím, jestli se neblíží nebezpečí v podobě třeba medvěda.

Hra s mokasíny

Když prší a nemůžeme si hrát venku, vyrábíme mokasíny. Kůži zdobíme výšivkou nebo korálky. Každý kmen má při výrobě jiné zvyklosti. Hotové mokasíny využijeme i při hře. Schováváme do nich kamínky a hádáme, ve kterém je. Důležité je nenapovídat pohledem!

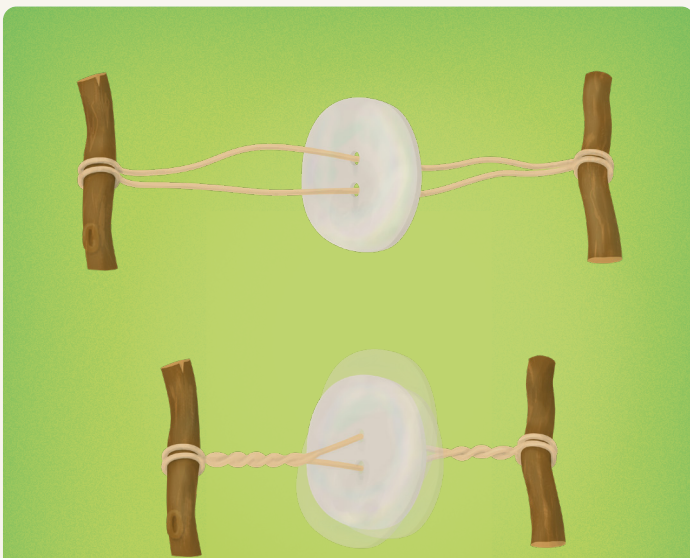
Napadá tě, která dívka si mohla hrát s typem bot, jimž se říká mokasíny?

Šipky

Tatínek mě nechá občas nahlédnout i do klučičího světa. Mám tak možnost házet šipky. Trefuji se do kruhu vyrobeného ze suchých kukuřičných listů. Abych mohla lépe mířit na cíl, mají šipky k ostrému hrotu přivázaná ptačí pířka. Lépe tak drží směr.

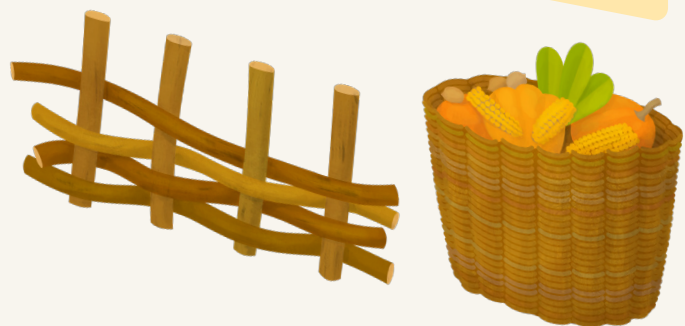
Bzučící knoflík

Tuto hračku jsem si vyrobila z velkého perleťového knoflíku a provázků. Stačilo provázky přivázat ke dvěma větvičkám. Když krouživým pohybem smotám provázky do sebe a poté je napnu, knoflík sviští jako tornádo.

Moje práce

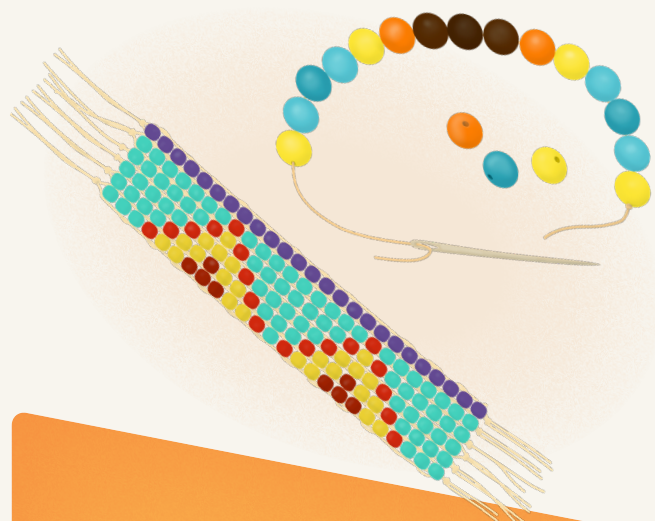
Kromě hledání potravy mě neminou další ženské práce. Spolu s ostatními dívkami farmaříme. Práci nám ulehčují košíky, které samy pleteme. Proutí hledáme i na opravu našich domků. Staví se z ohnutých mladých stromů na vrcholu svázaných k sobě.

Viš, která žena se podílela na stavbě těchto nezvyklých příbytků, kterým se říkalo jehakiny?

Korálky

Své oblečení zdobíme korálkovou výšivkou. Barevné korálky používáme také při výrobě šperků, které nosí ženy stejně jako muži. Při zhotovování šperků používáme mušle, kamínky, rohy i zvířecí zuby. Mně se nejvíce líbí kombinovat kameny s kovem. Už mám krásný náhrdelník!

Co myslíš, kdo jsem?

Šipky

Tatínek mě nechá občas nahlédnout i do klučičího světa. Mám tak možnost házet šipky. Trefuji se do kruhu vyrobeného ze suchých kukuřičných listů. Abych mohla lépe mířit na cíl, mají šipky k ostrému hrotu přivázaná ptačí pířka. Lépe tak drží směr.

Bzučící knoflík

Tuto hračku jsem si vyrobila z velkého perleťového knoflíku a provázků. Stačilo provázky přivázat ke dvěma větvičkám. Když krouživým pohybem smotám provázky do sebe a poté je napnu, knoflík sviští jako tornádo.

Jsem Pocahontas!

1596 - 1617

Pocahontas se narodila roku 1596 pod jménem Amonute, v soukromí používala ještě jméno Matoaka. Její přezdívka odkazovala k její zvědavé a všestranné povaze. Byla dcerou nejvyššího náčelníka kmene Powhatan. Proslavila se tím, že se nebála vyjednávat smír mezi znesvářenými domorodými indiány a anglickými osadníky.

Kolonizace Severní Ameriky

První osadníci se do Severní Ameriky stěhovali od 16. století a pocházeli z několika evropských států. V jedné z výprav byl přítomen i anglický cestovatel John Smith, jemuž měla Pocahontas zachránit život. V Americe začal s budováním osady Virginie a do své domoviny, Velké Británie, dovezl první kukuřici.

Usmíření s osadníky

Podle legendy se John Smith vypravil do indiánské vesnice žádat o jídlo. Domorodci se ale zdráhali osadníkům potraviny prodat, vyjednávání nedopadlo dobře. Johna Smitha zajali a Pocahontas ho před popravou zachránila. Tímto gestem měla oba tábory usmířit a indiáni pak dokonce poslali osadníkům potřebné jídlo.

Moje nadání všem učaruje

Můj tatínek Leopold je nadaný hudebník a už od malička mě zasvěcuje do tajů not a hudebních nástrojů. Neomylně poznám falešný tón a už hraji na klavír i housle. Tatínek si myslí, že mám talent a jednou bych mohl být stejně úspěšný jako on.

Znáš jméno hudebníka, který svou slávou předčil nejenom svého otce?

V palácích zaháním nudu

Jsme hudební rodina, tatínek mě a mou sestru bere na výlety po Evropě. Ukazujeme své umění, koncertujeme na šlechtických dvorech. Představuje nás jako zázračné děti. Někdy je to zdlouhavé a náročné, ale my se zabavíme všude.

Koncerty

Na koncertech vždy pozorně poslouchám jednotlivé nástroje. Každý vydává jiný zvuk a má odlišný tvar. Hodně záleží na materiálu, ze kterého jsou vyrobeny. I to má totiž vliv na výsledný tón. Na tohle všechno musím při skládání hudby myslet!

Noty

Některé skladby umím sice zahrát i bez not, ale když chci na papír zaznamenat melodii, která mi zní v hlavě, tak se bez nich neobejdu. Umístění noty v notové osnově určuje výšku tónu, její tvar zase délku trvání.

Sestra Nannerl

Moje starší sestra Marie Anna, které doma neřekneme jinak než Nannerl, umí hrát nádherně na klavír. Sama si i své skladby komponuje. Zkousím to stejně jako ona, hodně se toho od ní naučím.

Housle

Umím hrát na housle, ale až trochu vyrostu, chtěl bych vyzkoušet i hru na violu. Ta je o něco větší a má hlubší tóny. Rozdíl je i ve smyčci. Ten violový je kratší a těžší. Já už je bezpečně rozliším, ale spousta lidí si je pořád plete.

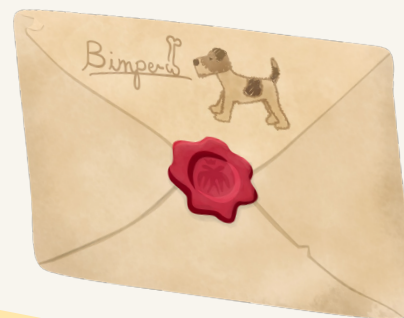

Už tě napadá, které zázračné dítě vyrostlo ve skladatele, jehož dílo dodnes okouzluje svět?

Dopis pejskovi

Při našich cestách Evropou se toho hodně naučím. Jazyky, zeměpis, dějepis. To je dobře, nechodím totiž nikam do školy, veškerý svůj čas věnuji jen hudbě. Často se mi ale stýská po domově a našem psíkovi Bimperlovi. Už bychom byli zase v Salzburgu!

Viš, s kterým umělcem je spojován rakouský Salzburg?

Slepá bába

Při našich koncertech mě tatínek hodně vychvaluje, přál by si, abych mohl zahrát samotnému císaři. Někdy mi převáže oči šátkem a já hraji na housle bez not, naslepo. Publiku se to líbí, ale já si zábavu představuji jinak. Raději bych si se zavázanýma očima hrál na slepou bábu.

Co myslíš, kdo jsem?

Noty

Některé skladby umím sice zahrát i bez not, ale když chci na papír zaznamenat melodii, která mi zní v hlavě, tak se bez nich neobejdu. Umístění noty v notové osnově určuje výšku tónu, její tvar zase délku trvání.

Sestra Nannerl

Moje starší sestra Marie Anna, které doma neřekneme jinak než Nannerl, umí hrát nádherně na klavír. Sama si i své skladby komponuje. Zkousím to stejně jako ona, hodně se toho od ní naučím.

Housle

Umím hrát na housle, ale až trochu vyrostu, chtěl bych vyzkoušet i hru na violu. Ta je o něco větší a má hlubší tóny. Rozdíl je i ve smyčci. Ten violový je kratší a těžší. Já už je bezpečně rozliším, ale spousta lidí si je pořád plete.

Už tě napadá, které zázračné dítě vyrostlo ve skladatele, jehož dílo dodnes okouzluje svět?

Jsem Wolfgang Amadeus Mozart!

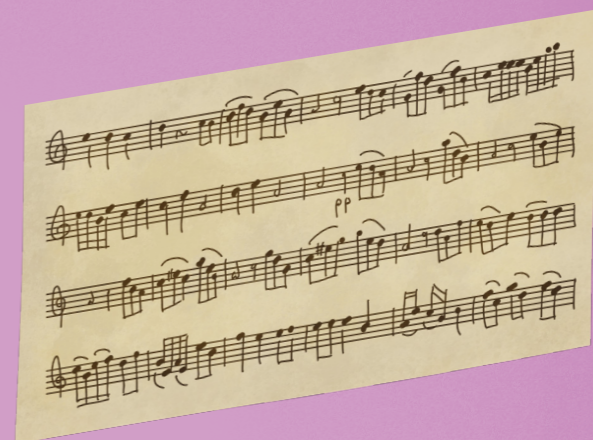

1756-1791

Rakouský skladatel se narodil v Salzburgu v rodině hudebníka Leopolda Mozarta. V dětství koncertoval po celé Evropě, na královských dvorech oslňoval vladaře a dvořany hrou na housle a na klavír. Byl zaměstnán jako dvorní varhaník salcburského arcibiskupa, poté odešel do Vídně. Pokoušel se živit jako umělec na volné noze, skládal opery, vystupoval na koncertech a v šlechtických rodinách působil jako učitel hudby. Je označován za jednoho z největších skladatelů klasické hudby všech dob.

Mozartovy skladby

Mozart svoji první skladbu složil již v pěti letech. Jako osmiletý komponoval první symfonii, ve dvanácti pak mši a operu. Jeho dílo čítá přes 600 skladeb. Mezi jeho nejvýznamnější opery patří *Don Giovanni*, *Figarova svatba* a *Kouzelná flétna*. Nejznámější skladbou je pak *Malá noční hudba*.

Klavír

Klavír je klávesový strunný nástroj. Vychází z dlouhého vývoje různých hudebních nástrojů. Jeho předchůdcem je cembalo, na které hrál i Mozart. Vznik prvního klavíru se datuje do období kolem roku 1700.

